

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto I. — Stev. 20.

Celje, dne 17. julija 1948.

Cena 2 din

Z velikimi deli se pripravljamo na veličastne kongresne dni

Za Partijo, za Tita, za socializem

Takšno je geslo graditeljev zadrudnih domov na okraju Celje-okolica v predkongresnem tekmovalstvu. Graditelji so sprejeli obvezo in za izpolnitev teh obvez se borijo dan in noč z nešteti težavami. Glede materiala kakor opeke, apna, lesa itd. je mnogo skrbi toda aktivnost graditeljev kaže z neverjetno jasnostjo kakšna je sila ljudi, ki so se osvobodili izkoriščevalcev.

V Libojah so graditelji zadrudnega doma najmanj petkrat nosili vodo iz kletnih prostorov, pa jim je vedno znova deževje napolnilo napol zabetonirane temelje in kleti. Vsako uro lepega vremena so izkoristili, da so dokončno zabetonirali temelje, tako da bodo sedaj s podesetorjenimi silami in tempom zidali svoj zadrudni dom. Človek, ki ne ve, kaj je vse treba žrtvovati pri gradnji doma, ne more pravilno oceniti vse napore graditeljev. Zidno opeko so Libojčani zbirali in pripravljali ravno tako, kot čebele med in so pri tem pokazali vso požrtvovalnost. Les so sicer nabavili iz lokalnih virov, vendar je bilo mnogo težav pri zbiranju, katere so pa graditelji znali premagati. Zadrudni dom v Libojah gradijo kmetje, pomagajo jim pa vsi delavci z okolice. Največjo pomoč pa jim nudijo delavci iz tovarne kemične industrije. Mladina sicer pomaga, toda upravičeno pričakovanega mladinskega poleta, kakršen je bil na progi Brčko-Banovići, Samac-Sarajevo in ostalih akcijah, pri gradnji Z. D. do danes še ni bilo. Prepričani smo, da bo to stvar mladina, ki ima tako slavne tradicije pri izgradnji domovine, dvignila na največjo točko predvsem sedaj, ko je okrajna konferenca pokazala pomankljivosti, nakazala pot po kateri naj hodi mladinska organizacija odkrila nove oblike dela in sprejela konkretne sklope, po vprašanju glede gradnje Z. D.

V Bregu-Ločici imajo na licu mesta ves potreben material, s pomočjo okrajne uprave so si pa nabavili še material, ki ga niso mogli graditelji sami dobiti iz lokalnih virov. Vsi do poslednjega se zavedajo velikega pomena V. kongresa KPJ, zato neuklonljivo delajo na tem, da spravijo svoj Zadrudni dom pod streho še pred rokom, ki so si ga postavili. Duša gradnje in motor mobilizacije, ob enem pa najboljši delavec na vseh poljih je Fonda Avgust, predsednik OF odbora. Če bi se vsi člani OF zavedali važnosti zadrudništva tako kot se zaveda tov. Fonda, potem bi zadrudni dom bil že gotov, tako kot je to v Seščah. Brez dvoma pa bodo vsi vaščani iz Brega-Ločnice in okolice dokazali predanost partiji, tov. Titu in domovini ter izpolnili svojo obvezo, kar bo čast in ponos vseh ljudi tega kraja.

V Škofji vasi gredo kmetje roko v roki z delavci po stopinjah vaščanov. Seščani se borijo za naslov najboljšega gradilišča v okraju. Napeljali so luč na gradilišče, tako da bodo lahko delali tudi ponoči, ker so jim dnevi prekratki. Oni hočejo biti na vsak način enakovredni graditeljem v Seščah. Ves najnujnejši potreben material imajo na licu mesta. Deževje in narasla voda so jim preprečili v zadnjih dneh nemoteno delo. Toda danes, ko je deževje dobe konec, so z vso silovitostjo prišli za delo, se združili v en kolektiv ker vedo, da edino pod temi pogoji bodo izpolnili častno obvezo, ki so jo dali za Partijo, za Tita, za socializem.

V Klancu nad Dobrno so se kmetje združili v eno družino in neumorno delajo vsak dan, da izpolnijo dane obveze V. kongresu KPJ. Ves material imajo v glavnem pripravljen, manjka jim še okoli 15.000 kom. zidakov, katere bodo dobili iz poljskih opekarn. Prebivalci vasi Klancu in okolice so tako ponosni, da se ne pustijo niti za milimetro prehiteti od drugih gradilišč. Beseda, ki so jo dali Partiji, bo postala resnica v nekaj dneh, tako pravijo graditelji v Klancu.

Na Marofu so sicer nekateri ljudje želeli, da zadrudni dom ne bi stal, vendar jim je mladina prekrizala račune in začela uporno borbo zato, da se dom čimprej postavi. Pripravljeni imajo opno, večje količine lesa in kopelje temelje. Če bodo pravilno zgradili vsi pošteni ljudje v Marofu in okolici, bodo med prvimi graditelji na okraju ker imajo zato vse dane pogoje. Pri tem delu ima tudi mladina veliko zaslug ker pride večkrat organizirano v delovnih edinicah pomagati graditeljem zadrudnega doma. Mladina iz Dobja si organizira tudi zabavo in pride z godbo in vozovi na delo. Če bi se vsi aktivni LMS zavedali važnosti gradnje zadrudnih domov, tako kot mladina iz Dobja in še nekaterih, po-

tem bi bili brez dvoma uspehi mnogo večji.

Sedaj pa se vprašamo, kaj mislijo o svoji obvezi, ki so jo dali Partiji graditelji zadrudnega doma v Vrbju ali bodo oni mogli prenesti vso sramoto, ki bo padla nanje, če svoje obveze ne bodo izvršili, ali mogoče ne smatrajo oni vsake obveze predvsem pa Partiji za stvar in ponos vsakega poedince,

predvsem pa članom Partije. Ali naj veljajo tudi danes v novi Jugoslaviji, ko gradimo socializem ti ljudje, ki živijo v Zalcu in okolici za mlomeščane, ki niso sposobni ali pa niso voljni z dokazi z delom pokazati, da so se otresli starih kapitalističnih predsodkov in bremen. Prepričani smo, da poštenim ljudem, katerih je brez dvoma tudi v Zalcu in okolici, ni vseeno ali bodo obvezo izpolnili, za kar imajo vse pogoje, ali bodo pa osramočeni ne samo na našem okraju, ampak širom domovine.

Na gradilišču v Medlogu ne smejo zamuditi niti ure - če hočejo izpolniti obljubo

Zadrudni dom v Medlogu bo verjetno eden izmed najlepših in največjih zadrudnih domov v Sloveniji. Res je, da je zadrudni dom v Medlogu edini na ozemlju okraja Celje-mesto in je zaradi tega izvedba naloga lažja kot po drugih okrajih, vendar je gradnja tega doma zadala in še bo zadala mnogo dela okoliškim kmetom in pa sindikalnim podružnicam v Celju. Odkrito povedano bi na zadrudnem domu v Medlogu bilo lahko več storjeno, kot pa je v resnici narejenega. Od začetka so v večini bili nosilci delovnega poleta sindikati iz Celja. Veliko pomoč v delovni sili in materialu je dal »Beton«. Glavni izvor delovne sile pa je bil iz Tovarne emajlirane posode, Notranje uprave v Celju itd. Ogromno pomoč je vaščanom nudilo tudi Mestno gradbeno podjetje, ki je s strokovnim in tehničnim osebjem v zadnjem času mnogo pospešila gradnjo. Kolikor so v začetku stali tamkajšnji kmetje ob strani, toliko se sedaj, ko se dom vidno dviguje in raste, vedno bolj vključujejo v delo. Posebno pridno so za delo zagrabili kmetje iz Babnega in Ločnice, pa tudi iz Medloga jih je vsak dan več na gradilišču.

Zadnje dni, ko je prevladovalo slabo vreme, je delo zastalo, saj ni bilo mogoče priti na gradilišče, zaradi prevelike vode, ki še danes stoji v kletih doma. Težkoče so bile tudi z opeko, ki je bila navožena s celjskih ruševin, ker je s staro in polomljeno opeko mnogo težje zidati kot z novo. Težkoče je zadala tudi nabava lesa, ki ga bo primanjkovalo. Zgodil se je nesporazum

z gozdno upravo, tako da je pripravljen les, ki je bil določen za dom, v tednu gozdarstva nekam izginil.

V času, ko vsi delovni ljudje tekmujejo na čast V. kongresa KPJ, so se tudi graditelji zadrudnega doma v Medlogu obvezali, da bodo dom zgradili do Kongresa. Kljub slabemu vremenu v preteklih dneh graditelji vztrajajo na tem. Saj to je razumljivo. Izpolnitev obljube je stvar njihove časti.

Gradbeno vodstvo je sklenilo, da bo delalo tudi ponoči. Tako bo delo nedvomno napredovalo še enkrat hitreje. Ker pa nas do kongresa razdvaja le še nekaj pičlih dni, je potrebno, da se vsi prav vsi resno pozanimamo za zadrudni dom v Medlogu, ki je del naše delovne zaobljube v čast V. kongresu in maršalu Titu.

Napeti je treba vse sile. Delovni prostovoljci so sedaj na gradilišču potrebni bolj kot kdaj prej. Pravtako bi se razna podjetja lahko oddolžila s strokovnimi močmi, ki jih sama nujno ne potrebujejo. Prav tako bi bilo lepo, da se te zadnje etape dela udeležijo čim več kmetov, saj bo zadrudni dom njihovo kulturno in gospodarsko središče.

Dograditev doma zavisi od tega, da ne bo odslej na gradilišču zamujena niti ena ura, in da niti eden strokovni delavec ne bo čakal na material ali pa ga sam pripravil. Le na ta način bomo čisto kos nalogi in le na ta način bomo častno izvršili tudi to obveznost na čast V. kongresu KPJ in na čast našemu vodji maršalu Titu.

Delavci in nameščenci zvišujejo zneske ljudskega posojila

Nedvomno je bila Pošta prva, kjer so uslužbenci povišali Ljudsko posojilo. Njihovemu zgledu pa so sledile mnoge sindikalne podružnice v Celju in okolici. Na mnogih mestih so vpisali še naknadno mnogi tistih tovarišev, ki prvotno niso vpisali posojila, mnogo delavcev, nameščencev in inteligentov pa je še povišalo prvotne vsote. Člani sind. podružnic so dvignili vpisane vsote z večjih stališč. Prvič so povišali zneske zaradi tega, da se ta akcija čim prej zaključi in da prispevajo po svojih močeh čim več za dvig socializma v naši državi. Mnogi so vpisovali po zgledu Pezdirc Nežke v znak zaupanja Partiji in Titu.

Sindikalna podružnica v železnici Store je tudi zbrala vpisnike še med tistimi, ki prvotno niso vpisali posojila. Doslej beležijo 100.000 din naknadnega vpisa, od katerega je 44 delavcev novno vpisalo, 78 pa je povišalo prvotne zneske. Nekateri so povišali za zelo velike zneske:

Stropnik Emerik 3000 din
Ing. Herič 3000 din
in Redič Ludvig 3000 din

Med drugimi podružnicami prednjači tudi sindikalna podružnica DAPPS okrajna uprava, ki je naknadno vpisala 42.000 din.

V Narodni banki so uslužbenci dvignili vpisano vsoto za 26.000 din. To je velik uspeh že na dejstvo, da je sindikalna podružnica vpisala že prva dva dni 100 odstotno.

Člani sindikalne podružnice podjetja »Vino« Celje so obsojili neutemeljene napade na naše vrhovno vodstvo, na CK KPJ in v znak protesta sklenili, da polnoštevilno podpišejo vsak še po 1 obveznico ljudskega posojila in da podvojijo prvotno delo.

Sindikalna podružnica šteje 28 članov in so skupno podpisali 36.000 din Ljudskega posojila, to je na vsakega člana 1285 din.

Povišanje posojila pa so izvedli še na mnogih mestih:

DES v Sv. Petru 1500 din
Beton, Gomilsko 2000 din
Fina mehanika, Celje 4750 din
Zlatarna, Celje 1500 din
Bolnica, Celje 7500 din

Medved 2000 din Teršek 500 din
Štajner 1000 din Suško 500 din
Zupančič 1000 din

Naši pionirji odhajajo na počitniške kolonije

Pionirji iz okraja Celje-okolica so svoje šolsko leto zaključili z lepim pionirskim dnevom, katerega so izvedli po centrih v Zalcu, Vojniku, Sv. Juriju, Laškem, na Planini in v Kozjem. Z zastavo, pevskim in fizikturnim programom, zedinjenim pod lastnim vodstvom prireditve so pionirji pokazali, da vse njihovo šolsko leto sloni na pionirski organizaciji.

Po tako lepo zaključenem šolskem letu se sedaj naši pionirji odpravljajo v počitniške kolonije. Nekaj jih je odšlo v centralne kolonije; obmorske, višinske in zdravstvene, zbirajo se v delovne brigade, ki bodo zbirale zdravilna zelišča ali pa po svojih močeh pomagale pri drugih javnih delih.

Stirideset najboljših pionirjev je odšlo taborit 15. julija v Tolmin, kjer se bodo pri razvedrilu podrobno seznanili s pionirsko organizacijo, v kateri bodo pozneje vneti delavci kot načelniki in člani štaba.

Glavno skrb pa posveča okraj Celje-okolica svoji koloniji v Bakru. Tu smo zgradili lasten počitniški dom, ki je pravkar dograjen. Prva skupina petdesetih pionirjev z vodji in podvodji osebje je pripravljena na odhod. Sil pa bosta do konca počitnice dve skupini. Tu se bodo naši pionirji ob lepem Jadranu odpočili in obenem pod vodstvom vodčev in pedagogov seznanili z lepoto naše domovine. Konec letovanja pa bo za pionirje prireditelj še nekaj ekskurzij v Baker, da jih bo čimveč videlo naše morje.

Ko naši pionirji odhajajo v razne kraje, pa sprejemamo pri nas na oddih pionirje iz drugih krajev, iz Hrvatske republike in STOJ-a. V Sv. Juriju pri Celju, v Laškem, v Gotovljah, Sv. Pavlu, v Letušu, Dobrini in na Vranskem bodo pionirji od drugod naši gosti. Naša Ljudska oblast nudi tem najmlajšim graditeljem lepše bodočnosti vso pomoč pri oskrbi.

Do torka ob 15. je bilo vpisanega v vsej državi 3.518.359.000 din ljudskega posojila. Tako je vpisana in prekoračena razpisana vsota. Naši narodi so s tem še enkrat pokazali visoko domovinsko zavest v borbi za socializem.

Naprej, za še večji presežek razpisane vsote ljudskega posojila!

Poštni uslužbenci v Celju zvišujejo vpis ljudskega posojila

Ko so časopisi prinesli poročila o vpisu Ljudskega posojila, so poštni uslužbenci v Celju z zanimanjem zasledovali potek akcije. Tovariši Matjaž je zračunal, da so med sindikalnimi podružnicami v Celju približno na 30 mestu v povprečju na poedince. Pa so ga mnogi uslužbenci prehiteli in dali inicijativo, da se zneski zvišajo.

Poštni uslužbenec so kljub temu, da nimajo visokih plač, vpisali že ob prvih dneh vpisa 100 odstotno. V soboto 10. julija pa so pri naknadnem vpisu, ko so zviševali vpisane zneske, vpisali na-

daljnih 26.000 dinarjev. Naknadni vpis pa je trajal še dalje. V ponedeljek so zvišali vpis že za 46.000 din, v sredo pa je znašalo število naknadno povišanega vpisa 51.000 din.

Prvotno so poštni uslužbenci vpisali 257.000 din, v torek pa so imeli že 303.000 dinarjev. To se pravi, da so 2. julija imeli 894 din povprečno na poedince, 12. julija pa že čez 1000 din. Med vsemi uslužbenci jih je povišalo 71 svoje prvotno vpisane zneske (do 12. julija).

Pezdirc Nežka je kot odgovor na klevete o naši Partiji povišala vpis za 2000 din

Nežka je zelo skromna delavka. Dela pri sprejemu brzojav. Pri prostovoljnem delu se je zelo dobro pokazala. Kot borka in zavedna delavka je čutila dolžnost, da vpiše Ljudskega posojila, kar največ more. Kljub majhni plači (3000 din) je vpisala 3000 din.

Tudi pozneje je bila med prvimi, ki so dali pobudo za dvig vpisanega posojila na večje število. V znak zaupanja Titu in Partiji je sklenila, da bo vpisala še 2000 dinarjev Ljudskega posojila. Bila je med prvimi, ki so prišli h komisiji za vpis in tako vpila plačala povišico v znesku 2 tisoč dinarjev.

Njenemu primeru so sledili mnogi drugi na pošti.

Vidrih Tončica s plačo (3400 din) je povišala prvotni znesek 3000 din še za

1000 din. Pravtako je povišala Matjaž Olga za 1000 din. Vagner Rozalija je dala prva inicijativo za zvišanje in je takoj povišala znesek 2000 din še za tisoč dinarjev.

Pohvale vreden je primer mladih zakoncev Vidmar. Oba sta bila partizana in sta se nedavno poročila. Res je, da sama nimata niti povišanja svojega pa sta le vpisala po 3000 din. Ko pa so začeli ostali uslužbenci zviševati zneske sta jih povišala tudi onadva. Vidmar Ivan je dal še 1000 din, njegova žena Tinka pa zase še 500 din in za otroka 500 dinarjev.

Mnogi uslužbenci in delavci so zvišali prejšnje zneske za 1000 dinarjev. Vučak Franciška je takoj plačala povišan znesek. Šnabel Ivanka je zvišala posojilo za 1500 dinarjev. Pilbahr Vera, Petek Alojzij, Jelen Rozalija, Lavrenčič Matevž, Vipotnik Jože, Konigolj Jolanka, Lihteneger Jože, Korže Anica, Palčič Ivan in Rak Angela pa po 1000 dinarjev.

Vpis so sicer že končali, vendar pa povišanje vpisa še traja naprej, ker hočejo povprečje na vpisnika čim bolj dvigniti in ker se zavedajo velike važnosti Ljudskega posojila za izgradnjo socializma.

Obrtniki v Štorah so povišali ljudsko posojilo za 18000 din

Pri vpisu Ljudskega posojila so sodelovali tudi obrtniki in lastniki majhnih delavnic in podjetij. Res je, da je med njimi bilo tudi nekaj izjem, ki niso bili pripravljeni pomagati državi in naši skupnosti pri zgraditvi socializma v naši državi, mnogo pa je bilo zavednih obrtnikov, ki so z zavestjo podprli naš petletni plan in s tem dokazali, da tudi mala privatna gospodarstva sodelujejo z delovnimi množicami, saj je njihovo delo neposredno na njih vezano.

Obrtniki v Štorah so ob začetku vpisa Ljudskega posojila vpisovali vsote od 500 do 1000 din in tudi 1500 din. Pozneje pa so se sami odločili, da povišajo svoje prvotne zneske vpisa in so povišanje posojila tudi že izvršili. Med njimi so zvišali Ljudsko posojilo sledeči obrtniki:

Obrtnik prvotni zn. povišal za:
Vrzelj Franciška, gostilničarka 1000 din 4000 din
Mavrič Avgusta, krojačica 1000 din 2000 din
Inkret Marija, gostilničarka 1000 din 2000 din
Cater Mihael, pek 1500 din 1500 din
Koželj Albin, gostilničar 1000 din 1500 din
Kljun Helena, gostilničarka 1000 din 1200 din
Ocvirk Alojz, krojač 500 din 1000 din
Gajšek Terezija, gostilničarka 1000 din 1000 din
Kotnik Jože, gostilničar 1000 din 1000 din
Zupane Franc, čevljar 1000 din 800 din
Logar Marija, pletilja 1000 din

Kotnik Jože, Kljun Helena, Inkret Marija, Mavrič Avgusta, Cater Mihael, Koželj Albin in Logar Marija so plačali takoj ostali pa bodo obveznice plačevali po obrokih.

Dejstvo, da so skoraj vsi povišali posojilo za več kot 100 odstotkov, je dokaz, da štorski obrtniki nočejo zaostajati za delavci in nameščenci po tovarnah in ustanovah, kakor tudi za kmeti in ostalimi sloji delovnih množic.

Žene iz Spodnje Hudinje so svojo obveznost prekoračile za 100 odstotkov

Žene Sp. Hudinje so se obvezale, da bodo letos opravile skupno 500 prostovoljnih ur. V kratkem času pa so prekoračile obvezo in napravile 1222 prostovoljnih ur pri Gozdni upravi v Sp. Hudinji. Tovarišice so se pridno udeleževale dela, med njimi je bilo tudi več starejših žena. Gozdna uprava bo protivrednost za opravljeno delo nakazala Socialnemu fondu. Na ta način je bila opravljena dvojna usluga, na eni strani so koristile upravi, da je hitreje izvrševala naročila, na drugi pa so gmočno podprle upravo socialnega fonda. Gozdna uprava je bila z delom žena zelo zadovoljna. Izredno požrtvovalna pa je bila pri organizaciji dela sekretarka tov. Krajec Ivana.

Nadalje so si tamkajšnje žene zadale obvezo, da bodo oskrbovale »Dijaško kuhinjo« s povrtnino. V ta namen je tov. Zidanšek Franciška odstopila zemljišče, katero žene same obdelujejo. Vse žene Spodnje Hudinje so se zelo lepo izkazale pri nedavnih nabiralni akciji za otroški sejem. Poklonile so po svojih močeh (če se upošteva, da je to delavska četrt, katera nima več kot dva kvarta) precej živil, da so mogle napeti peciva, katerega so prodajale na otroškem sejmu.

Pričakujemo, da bodo Spodnjehudinjčanke še v bodoče pridno delovale v borbi za boljšo bodočnost nas in naših otrok.

V trdem boju ojeklenela Partijska organizacija okraja Celje-okol. vodi delovno ljudstvo k izgradnji socializma

SEKRETAR OKRAJNEGA KOMITETA KPS ŽAGAR ZORAN JE NA PARTIJSKI KONFERENCI PRIKAZAL DELO IN USPEHE OD USTANOVITVE DO DANES

Na prvi partijski konferenci našega okraja, ki se vrši neposredno pred V. kongresom KPJ imam nalogo, da v imenu Okrajnega Komiteta KPS podam analizo razvoja in delovanja Partije v našem okraju. Poznavanje razvoja poti avantgarde delovnih množic, vseh velikih borb in naporov, na katerih se je skozi dolga leta kalila in utrjevala partijska organizacija našega okraja, bo omogočilo vsem nam, posebno pa še mladim partijskim kadrom, da si na podlagi analize preteklosti ustvarimo jasne perspektive naše poti v socializem.

1932-1937

Organizirana borba delavskega razreda in izkoriščanih kmečkih množic se je pričela na območju našega okraja že v letu 1932 z ustanovitvijo prvih partijskih organizacij. Pod vodstvom Mihe Marinka, Beblerja in Hohlkrauta je kot prva zrastle partijska postojanka v tekstilni tovarni v St. Pavlu, ki je od takrat postala žarišče partijskega dela. St. Pavlska organizacija je rodila Slavka Šlandra, poznejšega člana CK KPS, ki je prevzel že ob koncu leta 1932 vodstvo partijskih organizacij Savinjske doline. V vrstah izkoriščanih rudarjev Zabukovce, Velenja in tekstilcev St. Pavla, se je pričel iz dneva v dan bolj širiti vpliv delavcev komunistov. Reakcionarna vloga socialdemokratskih razbijačev delavskega gibanja v Zabukovci in Hudi jami in principierna borba partijskih kadrov proti razrednemu sovražniku je rodila vse bolj organiziran odpor delovnih množic. Končana je bila doba spontanega gibanja, ki so jih izkoriščali socialdemokratski plačanci kapitalizma. Zmaga naprednih elementov v zabukovski »Vzajemnosti« leta 1937, posebno pa še zmaga v URS-u in 14 dnevi štrajk solidarnosti v letu 1936, v katerem so tekstilci St. Pavla zasedli tovarno, je pokazala, da je Partija odločno stopila na čelo delavskega gibanja. Protijudski režimi bivše Jugoslavije so s preganjanji, Mitrovico in Glavnjačo hoteli odstraniti vodeči odred proletarskega razreda in s tem podaljšati življenje umirajočemu buržuaznemu redu. Toda Partija in delovno ljudstvo je kot po vsej državi tudi pri nas organizirala široko akcijo za pomoč preganjanim. Partija je z Rdečo pomočjo zbirala sredstva, mobilizirala množice delavcev in kmetov in razglašala fašistične metode upravljačev države.

1937-1941

Globoke spremembe v vodstvu CK KPJ in prihod v CK tovariša Tita v letu 1937 so se takoj odražale v osnovnih partijskih organizacijah na terenu in preko njih v vsem gibanju delovnega ljudstva. V Partiji je zavladal nov duh, neposredne borbe proti draginji in proti bližajoči se fašistični nevarnosti. V letu 1937 vidimo v Celju, kako zrevelucionirane množice pod vodstvom komunistov in Slavka Šlandra razbijajo agitacijsko zborovanje generala Živkovića in mu s tem dajo neposredni odgovor na šestojanuarsko diktaturo. V prihodnjem letu 1938 se je vršila v Grajski vasi partijska konferenca v merilu Slovenije, na kateri so bili prisotni: tov. Tito, Kardelj, Marinko, Šlander, Zidanšek in drugi. Rezultati tega pojavačnega dela na mobilizaciji množic so se pokazali najvidneje na volitvah v parlament v letu 1938. Partijske organizacije zveste ideologiji Marksizma-leninizma, so vsled svoje odločne borbe proti vaškim kulakom dobivale močne korenine v vrstah izkoriščanih kmečkih slojev. »Zveza kmečkih fantov in deklet« organizacija delovnega kmeta, ki je bila skoraj v vseh krajih našega okraja pod posrednim ali neposrednim vodstvom Partije, je s svojo borbo proti srednjeveškemu klerikalizmu mnogo pripomogla k jačanju zveze med delavci in kmeti v skupni fronti proti izkoriščevalcem. V letu 1938 je ta zveza delavcev in kmetov uspešno prestala svojo prvo borbeno preizkušnjo pri parlamentarnih volitvah. Lista na kateri je bil namestnik kandidata rudar-komunist Albin Vipotnik, je dobila v Savinjski dolini večino glasov. Partija je izkoristila borbo za oblast med dvema buržuaznim strankama, ki je močno zatresla stebre kapitalistične države in s tem jačala pozicije delavskega razreda in naprednih kmetov.

V letu 1939 se je vršila na našem okraju v Joštovem mlinu partijska konferenca, katere so se udeležili tov. Tito, Kardelj, Marinko, Džilas in 60 delegatov iz vseh krajev države. Na podlagi sklepov te konference so partijske organizacije izvedle najširšo mobilizacijo delovnih množic proti naraščajoči draginji ter proti reakcionarni zunanji politiki vlade, ki se je oslanjala na nemški fašizem. V tem času so se vršile, kljub pojavačnemu terorju buržuazije, veličastne demonstracije delovnega ljudstva, ki je odločno zahtevalo pakt s SZ. Višek revolucionarnosti vseh slojev delovnega ljudstva na čelu s proletariatom in njegovo avantgarde je bil dosežen v zadnjih dneh kapitalistične Jugoslavije, v dneh sramotnega pakta s Hitlerjevo Nemčijo.

Delavci, kmetje in intelektualci ter meščani so na ulicah Celja in Zaleca, v tovarni St. Pavla, Zabukovci in Ljubljani demonstrirali proti zločinskemu sklepu vlade Cvetković-Maček, razbijali Hitlerjevske postojanke in manifestirali svojo predanost delu socializma, SZ. Meščanske stranke in njih voditelji so izgubili zaupanje ljudskih množic in izginili. Na čelu množic, ki so pričakovale spopad s fašizmom, je ostala Partija, ki je v dolgoletnih bojih proti razrednemu sovražniku, žrtvovala svoje najboljše kadre, dokazala predanost svojemu ljudstvu.

Na kraju tega prvega poglavja v zgodovini razvoja partijske organizacije na našem okraju si zastavimo vprašanje: Kateri so bili vzroki tako hitrega in uspešnega vzpona naše Partije?

Autoriteta in zaupanje množic v Partijo je rastlo tako naglo zato — ker je pravilno ocenila slabosti buržuazije in njenih sopotnikov, ker je vodila principiarno borbo proti socialdemokratu Zabukovci, Hudi jame, Štor in drugih razbijačev enotnosti delavskega gibanja, ker je vodila brezkompromisno borbo proti vsem oportunistom, ker je vzgajala svoje člane v duhu ideologije marksizma-leninizma, ker je utrjevala s svojo borbo proti vaškim kulakom zvezo delavca in kmeta in ker ji je končno stal na čelu kakšen voditelj kot je bil to — Slavko Šlander.

1941-1945

Ob napadu fašizma na našo deželo je večina članov Partije odšla v ilegalo in pričela organizirati oboroženi odpor proti okupatorju. Že v maju 1941 leta sta bili formirani dve partizanski skupini pod imenom »Prva savinjska in prva celjska četa«. Obe partizanski odinici je koncem leta 1941 združil Rozman Franc-Stane v »Prvi štajerski bataljon«.

Čeprav so bile pri nas formirane partizanske enote že v prvih dneh borbe proti fašizmu, se vendar NOB ni širila in omasovila v toliki meri, kot v drugih predelih Slovenije. Upoštevati je treba dejstva, da je okupator vključil naše dežele v njegov takozvani »Tretji rajh« tako, da je bilo organiziranje Narodno-osvobodilnega gibanja zvezano z mnogo večjimi težavami, kot v ostalih krajih. Borba proti okupatorju je imela poleg navedenega specifični karakter na Štajerskem spočetka tudi vsled tega, ker so vodeči partijski kadri odšli na Dolensko, kjer se je formiralo žarišče vsega odpora proti fašizmu. V teh težkih pogojih dela je Partija vztrajala ob strani svojega ljudstva ter dvigala moralo, borbenost in mržnjo do okupatorja. Veličina dela Partije lahko poleg ostalega ocenimo najbolj po vodilnih kadrih, ki jih je žrtvovala za svobodo svojega ljudstva. Več kot polovica članov predvojnih partijskih organizacij na našem okraju, je padla že v prvih letih borbe proti fašizmu. Med njimi so: organizator partijskih organizacij Slavko Šlander, narodni heroj Jugoslavije in član CK KPS, Dušan Krajcar, I. komisar IV. operative zone, Vera Šlander, sekretar PK SKOJ-a, Vrnec Jože, komandant I. celjske čete, Letonja Jože, komandant I. savinjske čete, Tone Grčar, sekretar OK Celje in mnogo drugih. Razumljivo je, torej, ljubezen in spoštovanje, ki jo goji delovno ljudstvo naših krajev do svoje Partije, ki je žrtvovala v teku svoje borbe mase svojih najboljših sil.

S prihodom IV. divizije na Štajersko februarja leta 1944 je bil zadan nemškemu fašizmu odločni udarec na naših tleh. Delo Partije v letu 1942 do 1944 je rodilo sadove v obliki tisočev, ki so vstopali v enote Narodno osvobodilne vojske. Že v začetku leta 1944 so se formirali odbori Osvobodilne fronte, ki je postala prvič v zgodovini slovenskega naroda enotna, vseljenska politična organizacija. S tem so bili podani pogoji za nadaljnje ustvarjalno delo pri graditvi novega življenja. Osvobodilna fronta je pod vodstvom Partije pričela na razvalinah starega, preživelega družbenega reda graditi novo ljudsko oblast. V osvobodilnih predelih na Kozjanskem, na Planini in v Dramljah so bili zvoljeni poleti leta 1944 narodno osvobodilni odbori prvi resnični predstavniki ljudske oblasti in s skorajšnjim porazom fašizma, je bila tudi na našem okraju dokončana prva etapa naše ljudske revolucije.

1945-1948

Osvoboditev v letu 1945 je zatekla naš sedanji okraj razdeljen na 4 samostojne okraje in sicer: Okraj Laško, Vransko, Celje-okolice in Zalec. V sled mladih narodno osvobodilnih odborov in vsled velikanskih nalog, ki so se postavljale pred nje, je bila ta, upravno teritorialna razdelitev nujno potrebna. Toda že v septembru, ko je ta razcepljenost postala ovira za uspešen gospodarski razvoj, je iz vseh štirih upravljanih enot nastal enoten okraj Celje-okolica.

Partijska organizacija je v letu 1945 stala pred nič manj težkimi nalogami

kot ob pričetku osvobodilnega boja. Požgane vasi, uničene in demilirane tovarne in podjetja, tisoči vračajočih se izgnancev, vse to je bila dediščina, ki so jo podedovali prvi predstavniki ljudstva od fašističnega okupatorja. Pričela se je druga etapa naše ljudske revolucije, borba za izgradnjo čvrste oblasti delovnega ljudstva, za uničenje kapitalističnih odnosov v proizvodnji in za rekonstrukcijo našega gospodarstva na vasi v socialistični smeri.

Kakšno je bilo delo, uspehi in slabosti partijskih organizacij na polju notranje partijske učvrstitve ter pri utrjevanju in izgradnji ljudske oblasti

Delo Partije na izgradnji ljudske oblasti in Osvobodilne fronte

Odbori ljudske oblasti so bili pri nas izvoljeni v jeseni leta 1945.

Vsled kriterija, ki je veljal takrat, so prišli v KLO gotovi elementi, ki so v času NOV sicer sodelovali z OF, ob realizaciji povojnega programa fronte pa so vsled svoje gospodarske razredne pripadnosti, nujno postali nasprotniki ljudske oblasti. Partijske organizacije, katere so budno pazile na rast ljudske oblasti so sicer pravilno cenile pojave razrednega sovražnika v nekaterih oblastnih organih, niso pa povsod vodile dovolj principiellne in brezkompromisne borbe za njih odstranitev. Nekateri naši komunisti sicer predani Partiji in stvari socializma niso dovolj resno vzeli vprašanja razkrinkavanja protijudskih elementov v odborih, oblasti in fronte, ki so namerno zavirali naš razvoj. Vsled tega nepravilnega in škodljivega stališča je bilo delo v mnogih vprašanih oteženo. Podobna stvar, samo v nekoliko manjši meri, se je razvijala tudi v odborih OF. Toda ta slabost, ta oportunistični odnos v čistosti ljudske oblasti je imel nujno svoje posledice tudi v sami partijski organizaciji. Ker so nekateri ljudski odbori predvsem v Savinjski dolini zaradi svojega slabega socialnega se-

Delo Partije pri ustvarjanju socialističnih odnosov v proizvodnji

Drugo vprašanje, katerega mislim obravnavati, je delo naše Partije v socialističnem sektorju našega gospodarstva, to je v tovarni. Že uvodoma sem poudaril, da je Partija na našem okraju zrastle iz vrst delavstva St. Pavla in Zabukovci in se širila in kalila v vztrajni borbi proti socialdemokratskim razbijačem, oportunistom in plačancem buržuazije. Kot avantgarda delavskega razreda je takoj ob osvoboditvi stala na čelu sindikatov v borbi za obnovo porušenih tovarnih in v borbi za dokončno likvidacijo kapitalističnih odnosov v proizvodnji. Naši sindikati so prednjačili v obnovi, dvigali produkcijo, jačali kulturno prosvetno delo in skratka postali najmočnejša hrbtnica Osvobodilne fronte. Toda tudi tukaj, na najmočnejši točki borbe za socializem, je sovražnik skušal zavirati naš delovni polet. Zaradi sodelovanja z okupatorjem, sovražni socialdemokratski elementi šele po dobrem letu po osvoboditvi pričenjajo znova z raznimi obrabljenimi metodami razbijati enotnost delavstva, združenega v enotnih sindikatih. Toda doba, ko so razni Krušiči, Lipovski in ostali nemoteno vodili delavske množice po stranpotih, je bila pokopana. Veliki uspehi naših sindikalnih odborov v letu 1947 v Zabukovci, Štorah, Ljubljani in Hudijami ne samo v pogledu dvigavanja produkcije v prvem planskem letu, temveč prav posebno

in socialističnega gospodarstva v tovarni in na vasi?

Zaradi jasnejšega pregleda nad vsem ustvarjalnim delom naše Partije, posebno pa še zaradi kritične presoje storjenih napak, bom svoje izvajanje usmeril predvsem v tri osnovne momente:

1. Delo Partije na izgradnji ljudske oblasti in OF.
2. Delo Partije pri ustvarjanju socialističnih odnosov v proizvodnji t.j. delo v sindikatih in.
3. Delo Partije na vasi in na socialistični rekonstrukciji kmetijstva.

stava slabo izvrševali postavljene jim naloge in ker so množice postajale nezadovoljne s svojimi izvoljenimi organi, so partijske celice namesto, da bi z razkrinkovanjem čistile in utrjevali ljudski odbor, pričele same izvrševati tekoče gospodarske in oblastvene naloge. Razumljivo je, da so s temi nepravilnimi metodami dela nekateri komunisti izgubili vodstveno vlogo pri graditvi našega gospodarstva in postali enostavni izvrševalci od zgoraj določenih nalog. Kampanski karakter dela je onemogočil znotraj same partijske organizacije pravilno rast članstva, marksistično-leninsko izgradnjo in prav posebej še širjenje in jačanje Partije.

Rezultati volitev v KLO v zadnjem času, pri katerih je bil dosežen pravi socialni sestav, ki odgovarja etapi našega družbenega razvoja, viden dvig avtoritete in ugleda ljudske oblasti, vse to je dokaz, da so naši komunisti razumeli pravilnost analize, ki je bila podana pred volitvami. Naša oblast je, kot osnovna pridobitev ljudske revolucije, po svoji obliki ljudska, Partija pa je poklicana za to, da očuva in razvija tudi ljudsko vsebino dela naše oblasti.

v pogledu jačanja delavske enotnosti in socialistične zavesti, so dokazali pravilno vodstveno vlogo Partije. Velika ljubezen in zaupanje, ki jih goji delavski razred do svoje Partije, nam kaže naslednji primer: v zibelki Partijskih organizacij našega okraja, v tekstilni tovarni St. Pavel, je zaradi slabosti in oportunitizma partijske celice uspelo socialdemokratu dobiti vodstveno vlogo v odboru sindikata. Ko so nastale razmere v tovarni ne vzdržne, je Okrajni komitet po detajlni analizi situacije razpustil partijsko celico in na ponovnem obnem zboru delavstva razkrinkal razbijače in oportuniste. Velika večina delavstva tovarne je obsodila rušilce enotnosti in izvolila nov odbor iz vrst najnaprednejših delavcev udarnikov. Novo formirana partijska celica pa je s pravičnim delom dosegla, da stoji danes tovarna po produkciji in po sindikalnem delu med prvimi v republik.

Vsi ti očitni uspehi na težišču borbe za socializem pa se mnogo premalo kažejo v številnem jačanju partije, skoro v vseh naših industrijskih centrih. Odpri je treba vrata v partijo vsem onim neznanim borcev za socializem, novatorjem, racionalizatorjem in udarnikom, ki danes pod vodstvom Partije gradijo srečnejšo bodočnost. S tem se bodo naše partijske organizacije v tovarnah in rudnikih najbolj pripravile za V. Kongres Partije.

Delo Partije na vasi in na socialistični rekonstrukciji kmetijstva

Tretje vprašanje, v katerem bom govoril, je vprašanje dela Partije na vasi. Že v letu 1945, takoj po osvoboditvi, je pred partijskimi organizacijami na vasi stala naloga o utrditvi zadrug, kot orodja za borbo proti kulakom, trgovskim špekulantom in ostalim razrednim sovražnikom delovnega ljudstva. Pod vodstvom Partije je osvobodilna fronta zaradi poglobljanja razredne diferenciacije ustanavljala zadruge, nabavno-prodajne, obdelovalne, živinorejske in ostale, ki so predstavljale bazo za nadaljnji razvoj kmetijskega gospodarstva v socialistično smer. Pri tem delu, pri tej globoki preobrazbi, ki je nastajala na naši vasi, je Partija trčila na ogorčen odpor protijudskih duhovščine, kulakov in razlaščenih veleposestnikov, kateri so z vsemi mogočimi parolami o »skupnih kotlih«, »kolhozih« itd. pokušali zavirati nujen razvoj kmetijstva. Partija se je morala boriti z ostalo miselnostjo, s škodljivimi tradicijami in predsodki in z nizkim kulturnim nivojem, ki so ga namerno, zaradi boljše eksploatacije kmeta, ustvarjali vladajoči razredi skozi dolga leta preteklosti. Toda Partija, zvesta ideologiji marksizma-leninizma, posebno pa še novim, teoretičnim ugotovitvam CK KPJ, dodanim v skupno zakladnico ideologije delavskega razreda, je s svojo borbo proti zaostalosti in izkorišča-

njem navezala na sebe male in srednje kmete, kot svoje razredne zaveznike na vasi. S tem je bila vzbujena potlačena revolucionarnost kmečkega človeka, ki se je v razvijajočih se zadrukah pričel boriti za naprednejše oblike gospodarstva.

Z dokončno zmago socialističnega gospodarstva v industriji je nastala nujnost, hitrejšega razvoja kmetijstva, kar pomeni z drugimi besedami, nujnost socialistične rekonstrukcije kmečkega gospodarstva. Iz 52 NPZ (mišljene so poslovalnice) in nekoliko ostalih zadrug, je nastalo 78 kmetijskih zadrug, enotnih gospodarskih organizacij delovnega kmeta. S tem in z izgradnjo domov so ustvarjeni vsi objektivni pogoji za hitrejši in politični razvoj naše vasi.

Pri vsem tem ogromnem delu, storjenem na vasi, ni čudno, da so nekateri člani Partije, vsled oportunitizma, neborbenosti in paktiranja s kulaki, odpadli od Partije kot njeni slučajni spononiki. Partija pa je s tem še bolj dvignila avtoriteto in ugled pri kmečkih množicah. Jačanje avtoritete Partije na vasi pa nikakor ni razvidno v učvrstitvi partijskih organizacij. Naši vodilni kadri na terenu so tudi tukaj zagrešili napako in z ljubosumnim zapiranjem celinskih vrat odbili mnoge Partiji in socializmu predane elemente.

Z odpravljanjem te bistveno važne slabosti bo Partija na vasi lahko še krepkeje vodila kmečke množice v socializem.

Takšno bi bilo delo partijskih organizacij na našem okraju v najosnovnejših pogledih.

Iz navedenega je razvidna pot, po kateri je Partija vodila in vodi množice k izgradnji socializma. Potrebno pa se mi zdi, da vsled še boljših priprav na peti kongres KPJ, ki bo potrdil in dal teoretično podlago vsemu našemu dosedanjemu in bodočemu delu, nakažem nekatere najvažnejše naloge:

1. dosledno odpraviti ožino pri sprejemanju v Partijo vseh, ki so s svojim delom v tovarni ali na vasi dokazali predanost svojemu ljudstvu.
2. s pravilno vzgojo, resnično partijskim odnosom do ljudi, konstruktivno kritiko in v težjih primerih z res vzgojno kaznijo, dvigati partijske kadre, ki so nam danes nad vse potrebni.
3. Dvigati nenehno borbenost ofenzivnost in budnost naših kadrov in delovnih množic sploh proti vsem pojavom rovarstva reakcije, na čelu s protijudsko duhovščino.
4. Razvijati socialistično tekmovalnost v naši industriji, na podlagi pojavačnega vzgojnega dela komunistov v sindikatih.
5. Utrjevati in razvijati zadrugišvo, gradnjo zadrugnih domov, pojačati kulturno-prosvetno delo in s tem ustvariti pogoje za zmago socializma na vasi.
6. Uspešno izvesti kontrahajočita in na podlagi te in ostalih kampanj poglobiti razredno diferenciacijo vasi.
7. Z vso partijsko resnostjo voditi borbo proti koloradskemu hrošču, ki grozi uničiti krompir, najrazvitejšo prehranbeno kulturo v Sloveniji.

Tovariši delegati!

S pravilno analizo dosedanjega dela v vsaki posamezni partijski organizaciji in z izpolnitvijo nakazanih nalog se bomo najdoslednejše pripravili na V. kongres KPJ.

Kdaj bo konec protijudskega delovanja bivšega trgovca Koširja iz Prekope?

Gospod Košir iz Prekope je eden izmed tistih ljudi, ki imajo za sabo sijajno preteklost, pred sabo pa prav nič drugega, kot slabe izgleda. Je že tako. Najbolj ga pač jezi, da imajo milijoni ljudi sedaj sijajne izgleda, medtem, ko on lahko samo skozi prste gleda na svojo nekdanjo politično in gospodarsko karijero. Košir je trgovec — oziroma »bivši trgovec«, to pa zato, ker so trgovci starega kova pri nas že skoro vsi »bivši trgovci«. Gospodarsko na trdnih nogah se je v stari Jugoslaviji tudi politično opomogel in je za časa bivšega Živkovičevega režima imel položaj župana — diktatorja.

Mi (govorim v imenu tisočev, ki nekoč niso imeli izgledov za blestečo karijero) smo pričakovali, da se bo Košir umaknil in če ne bo obžaloval svojega nekdanjega početja, da bo vsaj lojalen.

Gospod Košir pa le ni te »vrste« človek. Kar mimogrede je pozabil, da je za časa okupacije kmetom, ki niso hoteli oddajati mleka grozil z represalijami, pa se tudi danes hoče uveljaviti in zastopljati množico s svojim stari političarstvom.

Na nedavnem masovnem sestanku je skušal hujskati navzore. Govornika je ustavljal pri vsakem stavku in dajal povod za prepiranje med prisotnimi. Prav pridno si je beležil izdatke KLO-ja in se naphnil kot purman:

»Delo, ki ga opravlja cel upravni odbor« je dejal, »bi jaz sam opravil.« To je dejal bivši župan, ki je bogatel na račun ljudstva in nikoli ni polagal račune pred ljudsko oblastjo, kot ga polaga današnja ljudska oblast.

Pred poverjenikom za finance je nekoč na sestanku na vso moč kričal in njegovo kričanje je že prehajalo v histrijo:

»Nalijte nam čiste vina. Kaj ribarite v kalnem?!«

Tako je kričal trgovec, špekulant in Živkovičev hlapec, ki je nekoč nalival ljudem najbolj umazano brozgo v čušo in ribaril v največji mlakuži. Tako se skuša masševati nad ljudsko oblastjo, ki ga je prikrajšala za njegove nekdanje dobičke.

Pa ne samo na sestankih, kjer le more skuša zavirati delo ljudske oblasti. Upira se in navaja druge na nezaupanje do oblasti. Napada predstavnike oblasti, upira se pregledu krompirišč, govori, da se blokiran krompir nikoli ne bo povrnil itd.

Njegovi izpadi pa so vse drznejši. Ko se je potrudila komisija za vpis Ljudskega posojila k njemu je dejala njegova hčerka — da gospod ne sprejemajo strank. Danes ko vsi državljani vpisujejo posojilo in pomagajo graditi socializem v naši državi je gospod Košir najbrž pozabil, da je med okupacijo prav rad žrtvoval vsote denarja za »rdeče kanglice« v korist boja proti demokratskim silam. Takrat je tudi prav pridno obveščal Nemce. Ko so bili partizani v vasi je streljal v zrak in s tem dajal znamenja Nemcem.

Kaj le misli gospod Košir? Res je, da je skupnosti že mnogo škodoval. Čudno pa je, da ne vidi tega, da bo s svojim protijudskim delom na koncu vseh koncev sam sebi najbolj škodoval...

Ljudsko sodišče je izreklo pravično kazen štirim sovražnikom delovnega ljudstva

V Celju se je pretekli teden pred Okrožnim sodiščem zagovarjala skupina treh protiljudskih duhovnikov iz samostana »Kongregacije misionarjev Sv. Vincencija Pavelskega« v Celju. Samostan na Jožefovem hribu je bil zbirališče sovražne propagande, zatočišče zločincev in špijonomi ter ponoven dokaz, kako sovražniki ljudstva izrabljajo vero in cerkev v protiljudske namene.

Superior samostana je bil iniciator ter vodja zločinskega dela prebivalcev samostana

Obtožen je bil: Da je v letu 1945 zbiral podatke o številu, disciplini in stanju vojaških enot JA ter podatke odpošiljal v Ljubljano osebam, ki so mu bile po ustroju reda nadrejene.

Da je po osvoboditvi organiziral in od tedaj dalje vodil v samostanu takozvana »razvedrila« in delovne konference, na katerih je načrtno skupno z vsemi soobtoženci ter drugimi prebivalci samostana zbiral in obravnaval gradivo za sovražno propagando proti ustavnim ureditvi FLRJ, proti ukrepom in funkcijam Ljudske oblasti ter političnim forumom, tako da je samostan postal žarišče sovražne propagande, ki se je odražala v ilegalni agitaciji za abstinenco pri volitvah in proti delu v OF organizaciji, v prikazovanju skorajšnje spremembe ustave ureditve FLRJ v klevetanju delovanja varnostnih organov in Ljudskih sodišč, v zbiranju podatkov o politični pripadnosti ljudi, ki stanujejo v okolici samostana, v širjenju propagande za križarsko bando, in je v to sovražno propagando pritegnil k sodelovanju vse samostanske prebivalce ter jih usposabljal, da so v svrhu te propagande uporabljali tudi spovednice in prižnico, ter na ta način izrabljali verska čustva ljudi, in da je tovrstno propagando tudi sam širil med ljudstvom — vse v namenu, da pride do nasilne spremembe ustavne ureditve FLRJ Jugoslavije.

Da je v poletju 1946 sprejel v samostan ilegalnega kurirja, ki je imel legitimacijo na ime »Trtnik« ali »Tratnik«, ki je prišel ilegalno iz Gradca v Ljubljano, kjer se je zadržal v samostanu Rakovnik, ter od tam načrtno odšel v Celje. Isti se je izdal za pripadnika neke križarske bande. Obtoženi je imel z njim konferenco, mu dal hrano in prenočišče do časa, ko je kurir

Z isto skupino je bil na zatožni klopi tudi Milač Simon, profesor na nižji drž. gimnaziji v Zalcu, ki je bil v povezavi in sodeloval z skupino že obsojenega Bitenc Mirka.

Proces v Celju je bil v stvari le nadaljevanje Bitencovega procesa, nadaljnjo odkritje njegove mreže in sodelavcev.

odšel proti Ptuju z namenom, da se pridruži neki banditski skupini.

Da je v poletju 1946 sprejel v samostan, iz kazensko poboljševalnega zavoda v Kočevju, pobeglega vojnega zločinca Jerman Andreja, ki se je najprej skrival v samostanu Lazaristov v Ljubljani, ter mu nato dal hrano in prenočišče, ter ga skrival okrog tri tedne, nakar je Jerman odšel iz Celja ter pobegnil iz FLRJ, posluščujoč se ilegalnega kanala Bitencove špijonske skupine s katero je bil v povezavi.

Da je v jeseni leta 1945 dvakrat sprejel v samostan, dal hrano in prenočišče, ter imel konferenco s Prebil Andrejem, čeprav je vedel, da se le-ta nahaja na begu pred varnostnimi organi in da ima namen pobegniti v inozemstvo, kar je na to v resnici storil, z vednostjo generalnega vikarja iz Ljubljane, pobegnil pa je preko Maribora s pomočjo reda usmiljenih sester v Mariboru.

Da je sprejemal v letu 1945 za sebe in druge prebivalce samostana, na podlagi pomoči prednice bolniških sester Borse Matilde iz Celjske državne bolnice celokupno oskrbo t. j. bolniško hrano z vsemi približki za dobo 4 mesecev, v ostalem času pa vse ostale usluge: kot pranje, likanje, krpanje, ne da bi za to dal kako plačilo ali kakke druge usluge. Razen tega pa je sprejemal, kakor tudi drugi prebivalci samostana v letu 1947, ob priliki vizitacije samostana s strani dr. Zaklija iz Ljubljane, večje količine peciva in kolačev — kar vse je šlo iz prehranbene fonda bolnice, ki je bil namenjen izključno prehrani bolnikov. Na drugi strani pa so vsi prebivalci samostana kljub temu sprejemali polne živilske nakaznice.

Duhovnik-lazarist Rupnik Anton je poleg drugega delovanja posebno uporabljal spovednico in prižnico v protiljudsko propagando

Obtožen je bil: Da je v času okupacije kot bogoslovce izdal knjigo »Hoja za Kristusom« v kateri je propagiral izdajalski domobranski pokret.

Da je v svojem sovražstvu do OF imel leta 1944 v Ljubljani v Zeleni Jami pridigo, v kateri je agitiral za vstop v izdajalske domobranske vojaške formacije v svrhu obožene borbe proti NOV.

Da se je nahajal po osvoboditvi od oktobra 1945 dalje v samostanu »Kongregacije misionarjev Sv. Vincencija Pavelskega« v Celju, kjer se je pod vodstvom superiorja Smid Leopolda udeleževal takozvanih samostanskih »razvedril« in delovnih konferenc, na katerih se je načrtno skupno z vsemi prebivalci samostana, zbiralo in obravnavalo gradivo za sovražno propagando proti ustavnim ureditvi FLRJ in tako dalje, kakor je razvidno iz obtožnice proti superiorju Smid Leopoldu. V to svrhu je izrabljaj spovednico in prižnico, uplivač na ta način na verska čustva ljudi in je med drugim:

a) uplival v spovednici na Zagoričnik Jožefa, da naj odstopi od mesta predsednika LMS, izrabljajoč pri tem Zagoričnikova verska čustva in grozeč mu z večnim pogubljenjem.

b) ob priliki procesa proti zločincu Stepincu prikazoval le tega kot heroja in skušal zmanjšati dokazno moč izjav oddanih na razpravi, češ, da so bili obtoženci v zaporih mučeni in pretepani.

c) zbiral podatke o ljudeh, ki je prišel z njimi v dotik glede njihove politične pripadnosti in jih nagovarjal, da naj ne sodelujejo v OF ker bo kmalu preobrat in podobno.

Da je pomagal poleti 1946 pri skrivanju ilegalca — križarja »Tratnika«, ki je prišel iz Gradca preko Ljubljane v celjski samostan, s tem, da se je z njim točno pogovoril v govorilnici samostana in ga nato kljub temu, da je vedel, da gre za ilegalnega kurirja, odposlanca inozemske protidržavne klike, ki bo nato odšel k neki križarski bandi, napotil do superiorja in ga ni prijavil oblastem.

Da je vedel, da se je v poletju 1946 dvakrat skrival v samostanu pred oblastmi Prebil Andrej kakor tudi Jerman Andrej, ki se je skrival v samostanu tri tedne.

Da je poleti 1946 nagovarjal ob priliki obiska v samostanu v Celju svojega brata Rupnik Janeza k pobegu v križarsko bando.

Fidler Jože — duhovnik-lazarist je prvoobtoženec pri protiljudskem početju verno pomagal

Obtožen je bil:

Da se je prav tako kakor oba prvoobtožena udeleževal konferenc, na njih sodeloval ter prav tako v svrhu propagande uporabljal spovednico in prižnico, ter na ta način izrabljaj verska čustva ljudi.

Da je vedel, da se je v poletju 1946 skrival v samostanu iz kazensko poboljševalnega zavoda v Kočevju pobegli Jerman Andrej. Nadalje je vedel, da se je v jeseni leta 1946 skrival v samostanu Prebil Andrej in ga ni prijavil oblastem.

Milač Simon, profesor na nižji drž. gimnaziji v Zalcu je bil v tesni povezavi z že obsojenim Bitenc Mirkom

Obtožen je bil:

Da je v poletju 1946 stopil v sodelovanje z agentom tuje obveščevalne službe Zekar Aleksandrom in je v sporazumu s tem napisal proglas, naslovljen na oficirski zbor takozvane kraljeve vojske v Salzburgu, v katerem je emigrante pozival na enotno oboroženo fronto proti FLRJ ter je ta proglas po Zekar A. poslal ilegalnim potom v inozemstvo.

Da je v povezavi z Zekar A. v letu 1946 napisal ilegalni poziv na prebivalstvo Slovenije, v katerem je vzpodbujal za snovanje ilegalne politične organizacije, ki bi združila reakcionar-

ne elemente v borbi proti ustavnim ureditvi FLRJ v namenu, da bi Zekar ta njegov poziv razmnožil, ter ga v obliki letakov razširjal po Sloveniji.

Da se je dne 27. decembra 1947 sestel v Ljubljani z vojnim zločincem in agentom tuje obveščevalne službe Bitenc Mirkom in je pristal na sodelovanje z njim ter njegovo skupino. Od Bitence je dobil konkretno nalogo, da naj zanj poišče v Celju ali okolici skrivališče, katerega pa vkljub svojemu vnemu ni mogel najti, tako da je dne 12. januarja 1948, ko se je sestel v Celju z Bitenc Jožico kot kurirko Bitenc Mirka, javil negativni rezultat svojega iskanja.

Sodna razprava je do podrobnosti razgalila izdajalsko in špijonsko početje obtoženih

Prvi trije obtoženci, ki so se nahajali po osvoboditvi od leta 1945 v samostanu »Kongregacije misionarjev Sv. Vincencija Pavelskega« v Celju, so že takoj v letu 1945 izrabljali ves svoj duhovni vpliv in položaj v samostanu za to, da so odtegovali iz državne bolnice potom tam nameščenih bolniških sester prehrano bolnikom. V samostanu so skozi štiri mesece dobivali vsi prebivalci (brezplačno hrano iz bolnice, čeprav so istočasno prejemali polne živilske nakaznice. Medsebojna povezava nad prebivalci samostana in bolniškimi sestrami je privedla tudi do tega, da so popolnoma brezplačno, brezplačno dobivali v letu 1945 in še verjetno 1946 vso oskrbo t. j. pranje, likanje, krpanje in ostalo, ne da bi za to dali kako plačilo.

Prvi trije obtoženci so v času okupacije bivali v Ljubljani, kjer so se kretali v družbi, ki je bila izrazito sovražna narodno osvobodilni borbi in OF organizaciji, kar se po vsem jasno vidi, predvsem pri Rupniku Antonu, ki je že leta 1944 dal knjigo sovražne vsebine proti OF in NOV, razen tega pa je tudi potem prižnice vodil gonjo proti Narodno-osvobodilnemu pokretu in navduševal za vstop v izdajalsko domobrsko vojaško formacijo, torej za oboroženo kolaboracijo z okupatorjem.

Ta njihov odnos do ljudske oblasti se po osvoboditvi nikakor ni izboljšal in so zgoraj navedeni trije obtoženci, vsled tega svojega odnosa padali vedno globlje, ne samo v blatenje ljudske oblasti, temveč tudi v kazniva dejanja zoper ljudstvo in državo v popolno narodno izdajstvo.

Samostan »Kongregacije misionarjev Sv. Vincencija Pavelskega« v Celju je bil pod vodstvom Smid Leopolda, ki je bil v tem samostanu superior, od osvoboditve dalje žarišče protiljudskega delovanja, ki se je odražalo v načrtni pripravi sovražne propagande, katere načrt si je sestavljal ob tako zvanih samostanskih »razvedrilih« in na delovnih konferencah, kjer so bili navzoči vsi prebivalci samostana. Tu so se kovale alarmantne vesti in laži, s katerimi se je obrekovalo ljudsko oblast, upravne in politične funkcije, gospodarske ukrepe, varnostne organe in njihovo delo v najbolj grobih in popolnoma izmišljenih besedah ter se je pripravljaj načrt, kako se bo ta načrtno pripravljena sovražna propaganda širila med prebivalstvom, posebno med onim, ki je bivalo okoli samega samostana. V to svrhu so se zbirali posebno s strani prvo in drugo obtožena podatki o politični pripadnosti in mišljenju nekaterih prebivalcev, to pa vsled tega, da so samostanski prebivalci nato lahko pripravili načrt, na kakšen način in s kakšnimi lažnimi parolami bodo pristopali individualno posameznikom in da bodo potom njih širili svojo zločinsko propagando med ostalo prebivalstvo, pred vsem izrabljajoč njihova verska čustva. Iz tega razloga t. j. zaradi izrabljanja verskih čustev in preslepljenosti ljudi so sklenili tudi dogovor, da se bodo posluževali v politične namene tudi takih sredstev, ki so po cerkveni zapovedi smatrane kot največja tajnost t. j. spovednice in prižnice.

Da so ta svoj dogovor, predvsem obtoženci spravili tudi v delo, nam ne dokazuje samo priznanje obtožencev, temveč nam služi v to svrhu tudi izpovedba priči Zagoričnika, ki pove, da ga je duhovnik Rupnik Anton nagovoril, da je odstopil od mesta predsednika LMS, in sicer, da ga je nagovoril nato v spovednici, grozeč mu, da bo v nasprotnem slučaju »večno pogubljen«. Drugo obtoženec priznava to dejstvo in še navaja, da je kršil spovedno tajnost in da se je v tem svojem dejanju posvetoval s superiorjem, ki je dal odobritev za njegovo delovanje v spovednici. Drugo obtoženec tudi jasno pove, da so na tak način delali tudi vsi drugi duhovniki — prebivalci samostana.

Izpovedba priče Kleč Janeza nam jasno kaže stališče, ki ga je superior samostana zavzel ob priliki izvedbe agrarne reforme, ko je dejal »cerkveno je ognjeno«.

Posebno jasno sliko te protidržavne propagande in namena, ki jo je ta propaganda zasledovala, vidimo v priznanju Rupnik Antona, ki navaja, da so se samostanski prebivalci pod vodstvom prvo obtožena superiorja dogovorili, da bodo ilegalno agitirali za abstinenco pri volitvah, da so se zanimali za politično pripadnost ljudi na hribu Sv. Jožefa, posebno za imena SKOJ-evcev in članov Komunistične Partije, da so kritizirali delo delegacije na mirovni konferenci v Parizu, da so kritizirali nedeljsko udarniško delo, tekmovalne norme, prostovoljno oddajo poljskih pridevkov, davke in da so o vseh teh stvareh razgovarjali na skupnih razvedrilnih in delovnih konferencah, kjer so dobili nasvete od superiorja Smida glede agitacije posameznih stvari, vse to pa v namenu, da se zruši Ljudska oblast, kjer so doumevali, da bo v Jugoslaviji kmalu sprememba ustavne ureditve. Izrečno pove drugo obtoženo Rupnik Anton, da so bili medsebojni razgovori med prebivalci samostana po-

polnoma razdiralnega značaja in da je superior Smid večkrat govoril o zunanjem in notranjem političnem položaju ter pri tem zasmehoval ukrepe ljudske oblasti. Dalje, da so največ govorili o križarski bandi, ki se je v posameznih primerih pojavila v okolici Celja in da so v zvezi s tem na to vršili agitacijo med ljudstvom za križarsko bando, pričakujejo preobrat.

Prvi trije obtoženci pa se niso zadovoljili samo s tako sovražno propagando, temveč so bili povezani v svojem sovražnem delovanju z drugimi samostani, kot samostanom Lazaristov v Ljubljani, ter redom bolniških sester v Celju in Mariboru. Ta povezava jim je služila predvsem za to, da so skupno izvajali izdajalska dejanja, nadalje pa, da so prikrivali vojne zločince in tuje agente, kateri so se potom teh samostanov in redov skrivali in s pomočjo takih sovražno nastrojenih ljudi nato ilegalno vohunili, odnosno pobegnili v inozemstvo.

Kakor vsako delovanje proti ljudski oblasti nujno privede do narodnega izdajstva, tako je bilo tudi v tem primeru: Dokazano in prvo obtoženi sam priznava, da je že v letu 1945 zbiral podatke o vojaški moči, disciplini in ustroju enot, ki so bivali v samostanu in njegovi okolici, ter je te podatke nato pošiljal raznim osebam v Ljubljano. Obtoženec sicer pravi, da je bilo to izvršeno zaradi sestavljanja in vodenja kronike samostana, vendar je ta trditve povsem nelogična, kajti če bi šlo samo za kroniko, ne bi bilo treba vpisavati take potankosti in podatke, za katere mora vsak državljan vedeti, da pomenijo najstrožje varovano vojaško tajno.

Prvi trije obtoženci pa so padli še dalj in so v letu 1946 v treh primerih skrivali ter dajali pobudo in sicer: Prvo obtoženec kot glavni krivec drugo in tretji obtoženec pa kot njegova pomagala, osebam, ki so bile na begu pred ljudsko oblastjo, n. pr. Prebil Andrej in Jerman Andrej, za katere dva so bili obveščeni, da sta vojna zločince in da nameravata pobegniti v inozemstvo. Posebno prvo obtoženec je imel z obema zgoraj navedenima ilegalcema dolge razgovore, razen tega pa je bil že poprej obveščen s strani ljubljanskega samostana Lazaristov in redovno nadrejenega dr. Zaklija, da bosta zgoraj navedena ilegalca nekaj časa ostala v samostanu v Celju, nato pa ilegalnim potom pobegnili preko meje, seveda v namenu, da nato v inozemstvu delujeta proti naši državi. Oba ilegalca sta to tudi izvršila, in sicer: je Prebil A. prekorajčil državno mejo po kanalu, ki mu ga je pripravila že obsojena Bitencova skupina. Vidimo torej, da so se prvi trije obtoženci povezali v svojem delovanju z izdajalsko in vohunsko Bitencovo skupino, da so stali na isti platformi in da je njihovo delovanje imelo značaj takih dejanj, ki so najbolj nevarna t. j. pomagati vohunstvu sodelovanje v vohunstvu in pomoč pri organiziranju družb, ki imajo namen s pomočjo oborožene intervencije zrušiti ustavno ureditev FLRJ in ljudsko oblast.

Posebno se je jasno pokazal ta njihov namen pri skrivanju in dejanju pomoči »Trtniku« ali »Tratniku«, ki je bil poslan kot ilegalni kurir s strani neke inozemske protidržavne organizacije po ilegalnem kanalu v Jugoslavijo, šel nato v Ljubljano, kjer se je skrival v samostanu Lazaristov, od tam dalje pa prišel v celjski samostan, kjer je imel konferenco s prvo obtoženim, dobil od njega pošto neugotovljene vsebine, se nekaj časa skrival ter dobil v samostanu prenočišče in hrano in nato odšel v namenu, da se priključi neki križarski bandi v okolici Ptuja. »Tratnik« je takoj ob prihodu v samostan povedal, da je križar in so to vsi prebivalci ne samo superior točno vedeli, pa vendar so mu pomagali z vsem, kar je bilo v njihovi moči.

Njihovo delovanje v samostanu se kaže popolnoma jasno tudi po izpovedbi drugo obtožena, ki sam priznava, da je nagovarjal svojega brata Janeza naj odide v križarsko bando.

Dejanja, ki so zgoraj navedena so podprta s popolnim ali delnim priznanjem obtožencev, pač napram njihovi iskrenosti.

Iz vsega dokazanega gradiva povsem jasno sledi, da so se prebivalci samostana v celoti povezali z vsakim protidržavnim elementom, s katerim so imeli priložnost. Njihovo protidržavno delovanje ima isti značaj isti način, toda še skoraj hujše posledice, kakor jih je imelo delovanje Bitencove skupine, s katero so bili kakor vidimo pri Prebil A. v povezavi. V svojem delovanju so se namreč opirali na verska čustva ljudi, izrabljali so vsa sredstva cerkvene in verskega značaja, da bi bilo njihovo delovanje čim bolj destruktivno, čim bolj razdiralno in da bi zavledili čim več ljudi na pot narodnega izdajstva, prikazujoč jim, da je njihovo delovanje nekakšna obramba vere in duhovnikov.

Z zgoraj navedenimi obtoženci stoji na isti platformi sovražstvo do ustavne ureditve FLRJ in nujno s tem zvezanega proti državnemu delovanju

četrti obtoženec profesor Milač Simon. Dejanja, ki so mu očitana in ki so navedena v obtožnici, četrti obtoženec v celoti priznava. Priznava, da se je povezal z Bitenc Mirkom, vojnim zločincem in agentom tuje obveščevalne službe, katerega delovanje je bilo povsem jasno razgledano na procesu, ki se je vršil v Ljubljani. Dalje se je povezal tudi z Zekar Aleksandrom, katerega delovanje je bilo istotako jasno razgledano na procesu v Ljubljani in ki sta že dobila zaslužno kazen. Četrti obtoženec se je kot inteligent tudi povsem jasno zavedal, kaj dela in v kakšno družbo je zašel, vedel je za njihove cilje, saj so večkrat o tem govorili in je v tej njihovi družbi nato izvrševal delo, ki jih je obtožen: pošiljanja raznih proglasov ilegalnim potom v inozemstvo, zaradi usnitaritve enotne fronte inozemskih zločincev proti FLRJ, sestavljenе pozive za ustanovitev neke ilegalne stranke v namenu razbijanja enotnosti slovenskega naroda in v imenu borbe proti pridobitvam narodno-osvobodilnega pokreta. Udeležba v špijonsko diverzantski skupini Bitenc Mirka in izvajanje konkretnih nalog, to so dejanja, ki jih obtoženec v celoti priznava in ki nam kažejo človeka, ki je družbeno izredno nevaren za našo ustavno ureditev. V sled tega moramo smatrati četrti obtoženega kot zločinca, ki stoji na enakem stališču kakor že obsojeni Bitenc Mirko in njegova skupina, kot zločinca, ki je imel namero, da bi z silo odstranil ustavni red v naši državi in povrnil prejšnji stari družbeni red, red zatiranja in izkoriščanja delovnega ljudstva.

Iz celega dokaznega materiala je tudi razvidno, da je bila materialna osnova zločinskega delovanja prvih treh obtožencev, njihovega saboterskega in izdajalskega ščunjanja prebivalstva, samostan in premoženje »Kongregacije misionarjev Sv. Vincencija Pavelskega« v Celju. To premoženje jim je dalo možnost, da so skrivali vojne zločince in agente tuje špijonske službe ter sabotirali ukrepe ljudske oblasti.

OBSODBA

Pri razpravi so obtoženi več ali manj potrdili dejstva, ki so že navedena v obtožnici. Popolnoma so se razgalili pred ljudstvom s tem, da so preko spovednice in prižnice nagovarjali ljudstvo k sovražnim dejanjem proti ljudski oblasti in v ta namen izkoriščali verska čustva državljanov.

Ni jim zadoščalo to, da so vero in cerkev uporabili v protiljudske namene, temveč so tudi skrivali in podpirali bandite, ki skušajo s pomočjo mednarodne reakcije minirati našo ljudsko oblast. Kot zvesti zagovorniki v angloameriški službi stotočega Vatikana, so šli po poti, ki so jim jo diktirali zločinci Rožman, Stepinač, Bitenc in drugi.

Obtoženi Smid in Fidler, ki sta v začetku skušala zanikati svoja dejanja in se sklicevala na nadrejene, sta v teku razprave licemerno priznala svojo krivdo, predvsem potem, ko jima je soobtoženi Rupnik v obraz potrdil njihove laži. V obtožnici navedena dejanja superiorja Smida je sodišče zaradi pomanjkanja dokazov umaknilo točki: 1. in 6. ter jim za iste ni odmerjal kazni.

Obtoženi Milač se je skušal pred sodiščem delati naivnega in je skušal napraviti vtis, kakor da se ni zavedel svojih zločinskih dejanj, čeprav se je kot profesor prav gotovo dobro zavedal, da dela proti ljudstvu, ker mu ni po volji, da je isto samo prevzelo oblast v svoje roke.

Sodišče je obsodilo:

Smid Leopolda na 17 let odvzema prostosti s prisilnim delom in na 5 let izgube državljskih pravic.

Rupnik Antona na 10 let odvzema prostosti s prisilnim delom in na 3 leta izgube državljskih pravic.

Fidler Jožeta na 8 let odvzema prostosti s prisilnim delom in na 3 leta izgube državljskih pravic.

Milač Simona na 20 let odvzema prostosti s prisilnim delom in na 5 let izgube državljskih pravic.

Poleg tega je sodišče izreklo zaplenbo samostana in premoženja »Kongregacije misionarjev Sv. Vincencija Pavelskega«. S tem je sodišče onemogočilo vsak poizkus še nadalje izkoriščati samostan v protiljudske namene in zatočišče zločincev.

OBVESTILO

Obveščaje se kmetje pridelovalci, da bodo vse celjske zadruge odkupovale zelenjavo in sadje.

Odkupovalo se bo čebulo, grah, stročji fižol, zgodnji krompir, zgodnje zelje, paradizniki itd.

Gozdne sadeže. Vse vrste sadja. Seno bo odkupovala kmetijska zadruga na Hudinji (Skladišče bivša Sednova žaga).

Uprava za odkup Celje-mesto

Lep primer pravičnega odnosa med kmetom in delavcem

Mala kmetica tov. Dolenčeva iz Košnice je v terek prinesla na trg razne svoje pridelke v prodajo. Odločila se je, da bo krompir in fižol prodajala po 10 din za kg. Takoj so jo obstopile ostale kmetice, ki so isto blago prodajale še enkrat bolj drago češ, zakaj jim kviri cene itd. Ona pa je zelo od-

ločno odgovorila, da delavci z delom svojih rok zaslužijo, da se jim nudi hrana kar najbolj poceni.

Tov. Dolenčeva je dokazala s tem svojim nastopom, da pravilno razume našega delavca in nameščena. Ona naj bo vzgled vsem ostalim kmetovalcem, ki nosijo svoje pridelke na trg.

Novo izvoljeni upravni odbor sindikalne podružnice „Beton“ je prav tak kot stari

Nekako pred mesecem je stari upravni odbor podružnice polagal račun o svojem delu v preteklem letu pred člani. Videli smo, da stari upravni odbor ni polagal zadostne pažnje članstvu in ni odgovarjal nalogam postavljenim od strani višjih sindikalnih forumov in produkcije same. Na ta način smo izvolili na najbolj demokratičen način novi upravni odbor misleč, da bodo člani novega odbora razumeli naloge, razdelili delo tako kot predvidevajo odloki VI. plenuma Centralnega odbora Enotnih sindikatov Jugoslavije.

Ceravno je minulo že mesec dni, odkar smo izvolili novi odbor še vendar ni opaziti v sindikalni podružnici »Beton« nobene živahnosti v sindikalnem delu. Večkrat se vprašamo zakaj, zakaj ne gre delo naprej in kdo je tega kriv?

Glavna krivda je pri tem, da ima upravni odbor seje zaradi seje, to se pravi samo toliko, da so seje.

V podružnici je 7 referentov, ki odgovarjajo za posamezne sektorje dela a kakor se vidi sedaj, so si izmislili novo strukturo vodstva sindikalne podružnice in imajo na seji po 3 referente. Morda za ostale ni važna seja.

Ce sem se že dotaknil enega, se moram še drugega dela v sindikalni podružnici. Mnogokrat slišimo med raznimi ljudmi, kako se med seboj pogovarjajo o načinu tekmovanja pri »Betonu«. Ce bi pa prišli na njihovo sejo bi se pa sigurno vprašali takole: »Kdo pri »Betonu« tekmuje, oziroma kdo je iniciator tega tekmovanja. Ali uprava ali podružnica?« Bodimo kar odkriti. Vidimo, da pridejo pobude od strani uprave. Upravni odbor podružnice pa je pozabil na seji obravnavati vprašanje tekmovanja z mislijo: »Saj bo pri nas uprava o tem ukrenila vse potrebno.«

Zanimive so seje, še zanimivejša so poročila. Ce vprašamo kulturno-prosvetnega referenta: »Tovariš kako teče delo?« bo kratek odgovor: »Te dni je kino Metropol predvajal film, To ljud-

stvo bo živelo«, vedel pa ni koliko članov se ga je udeležilo, film pa sploh ni bil predvajan. Ce ga še vprašamo, kako je pa s časopisjem »Delavsko Enotnostjo«, »Ljudsko pravico« itd. nato ni odgovora. Razumljivo je potem, da kulturno prosvetno delo ne more razgibati članstva. Sindikalna podružnica ima dosti delavcev, naročnikov na list »Delavsko Enotnost« pa je samo 50 ali 9,8 odstotkov pa še kljub temu leži v telefonski centrali podjetja čez teden po 20 izvodov. Smili se nam lahko ubogi telefonist, ki napeto gleda, kdaj bo prišel kakšen naročnik, da mu izroči »Delavsko Enotnost« ko pride službeno kakšen dan v pisarno.

Ce smo prikazali delo sindikalne podružnice, moramo še prikazati napake pododpora nameščencev, ki polagajo premalo pažnje na študij. Krožek šteje 50 nameščencev, udeležuje se ga 5 do 10 članov. Ali je nameščencem že v popolnosti poznan IV., V. in VI. plen ESJ in vse tekoče gradivo?

To so samo nekatere napake, je pa še dosti drugih. Prikazuje nam pa jasno sliko delovanja upravnega odbora in pododpora nameščencev. Verjetno je tak položaj tudi kje drugje, skrivamo ga pa v kotu in si ga ne upamo obelodaniti, da bi vedeli vsi kakšno je stanje, prizadeti pa bi se lahko popravili. Naši delavci navdušeno stopnjujejo svoje uspehe v tekmovanju pred V. Kongresom KPJ, še z večjim zagonom tolčejo vse dosedanje norme. Namesto, da bi vse to vodil, konkretno pri »Betonu«, upravni odbor sindikalne podružnice, pa se izgublja v nedelavnosti ali pa v teoriji »spontanosti« misleč, saj bomo tako ali tako dosegli socializem.

ŠPORTNI VOZIČEK, avtomodel, dobro ohranjen kupim. Ponudbe poslati na naslov: Marija Mešič, Šmartno ob Paki.

DVOSOBNO STANOVANJE s plinom v Mariboru zamenjam za enako v Celju. Naslov v upravi »C. T.«

Propagandni lahkoatletski miting SŠD Kladivarja 18. julija 1948

Le dobre tri tedne nas še loči od največjega športnega dogodka tega leta, do olimpijskih iger v Londonu. Po raznih krajih naše domovine so za to najboljše klimatski in tehnični pogoji, ker je dotična športna panoga v največjem razmahu, je Fizikturna zveza Jugoslavije organizirala olimpijska taborenja naših najboljših tekmovalcev, ki bodo zastopali barve naše domovine na olimpijadi v Londonu. V lahko atletiki je izbor padel na Celje, in tako že deset dni urijo naši najboljši pod vodstvom znanih trenerjev, v družbi nekaterih madžarskih lahkoatletov, ki se mudijo med njimi kot gostje, da bodo častno zastopali našo domovino.

SŠD Kladivar je izbral to priliko za prireditev propagandnega predolimpijskega mitinga, na katerem bodo nastopili člani jugoslovanske olimpijske vrste v družbi ostalih najboljših lahkoatletov naše domovine in kompletne slovenske reprezentance, ki bo prihodnjo nedeljo nastopila v Ljubljani v dvoboju proti Srbiji.

Spored sam je sestavljen tako, da bo gledalcem nudil kar največ užitka v športnih borbah. Zlasti zanimiva bo borba v teku na 200 m moških, kjer bo Račič nevaren tekme rekorderju Saboloviću (oba Partizan). Na 300 m se bosta omenjenima tekmovalcema pridružili še ostali člani jugoslovanske olimpijske štafete, med njimi člani SŠD Kladivarja Igor Zupančič, in je v tej panogi pričakovati nov rekord. Prav tako pričakujejo strokovnjaki rekord v teku na 300 m. Mladi Segedin (Partizan), ki je nedavno v Zlinu (CSR) na tej progi postavil nov odlični rekord, bo imel težko stališče v borbi z znanim madžarskim olimpijskim tekmovalcem Hireszen, Jugoslovani Stefanovićem, Mihaličom, Štritofo (vsi Partizan) in Celjanom Štajnerjem, Matija Hanc (Kladivar) in Oberšek (Enotnost) sta favorita v teku na 800 m, dočim bo na 400 m zapreke velika borba med Celjanom Ferlugo in Madžarom Kissom. Tudi v troskoku nas lahko Serič (Partizan) ali pa Zagorc (Kladivar) Preseneta z novim rekordom. Pri metih bo pozornost gledalcev prav gotovo osredotočena na dva metalca svetovnega slovesa, na metalca kladiva Gubijana in diskaša Zerjalo (oba Partizan). O kakšni konkurenci tema dvema ni govora, pač pa bo v obeh panogah velika borba za drugo mesto, v metu kladiva med Galinom (Mladost) in Lackovićem (Proleter, Osijek), v metu diska pa med Marčeljo (Mladost), Rebulo (Partizan), Golcem (Kladivar) in Milerjem (Enot-

nost). Pri tekmovanju v ženskih panogah bo najlepša borba v metu diska med rekorderko Matejevo (Sloga, Novi Sad) in Medvežvo (Kladivar), dočim želimo Reharjevi (Kladivar), da bi v teku na 100 m dosegla čas pod 13 sek. in bi bila tako, poleg bivše Celjanke Alme Butie, druga Slovenka, ki je dosagla čas pod 13 sek.

Prireditve, na katero opozarjamo vse ljubitelje športa, se začne v nedeljo 18. julija ob 9. uri 30 minut na stadionu Borisa Kidriča.

ŠAH

Sah. sekcija FD »Bratstva« v Rogatcu je odigrala v petek 9. julija 1948. redni prvenstveni brzoturnir za mesec julij 1948. Turnirja se je udeležilo 12 igralcev. Igralci so dosegli sledeči uspeh: Publiković Oskar 11 pik, Au-guštin Milan 10, Cesar Karl 7,5, Fable 7, Stajher A. 5, Cesar R., Novak A. in Oplotnik 4,5, Bergoč 4, Lazar in Močnik 3,5 in Kitak F. 2 točke.

K. C.

Obiranje hmelja

Obiranje hmelja se bo predvidoma pričelo okoli 16. avgusta t. l., ter so vse predpriprave v polnem teku. Ker se hmelj prodaja po vezanih cenah, prejmejo letos hmeljarji za hmelj poleg plačila še bone za nakup blaga po vezanih cenah za potrebe v kmetijstvu in gospodinjstvu.

Hmelj rabi obilo delovne sile, posebno pa za spravilo hmelja, to je za obiranje in sušenje. Na to delo prihajajo obralci iz vse severne Slovenije in Hr-vatskega Zagorja, ki pomagajo pri obiranju te za naš eksport tako važne rastline!

Da pa bodo ti pomočniki pri spravilu hmelja tudi deležni oskrbe po vezanih cenah se je sklenilo, da prejme vsak obralec hmelja poleg plače in hrane din 6.— od škafa, še za 5 dinarjev v bonih, brez hrane pa 8 din od škafa in za 6 din v bonih. Na ta način bo vsakemu obralcu omogočeno, da si nabavi vsakdanje potrebščine po nizkih — vezanih cenah, katere mu je oskrbela naša, za delovnega človeka skrbča, ljudska oblast.

Hmeljna komisija za Slovenijo
Zalec

KINO

Dom: Od 17. do 21. julija »Četrta podmornica« ruski
od 22. do 26. julija »Poslednji tabor« ruski

RAZPIS za sprejem tečajnikov v letalski jadrni center

Pod vodstvom Zveznega odbora letalske zveze je bilo v letih po osvoboditvi izšolanih mnogo mladincev in mladink, ki so uspešno končali letalske jadrne tečaje in si pridobili osnovnega znanja iz tehnike letenja, meteorologije, gradnje letal itd. Tako je že sedaj mnogo naših mladincev in mladink pripravljenih, da se vključijo v naše vojno, športno in civilno letalstvo.

V letošnjem letu prireja Republiški odbor letalske zveze za LRS vsak mesec začetniške in višje jadrne tečaje v republiških jadrnih centrih.

Pogoji za sprejem v republiški jadrni center so:

1. Starost najmanj 16 let.
2. Telesna in duševna sposobnost ugotovljena po zdravniku.
3. Da je aktiven član mladinske organizacije, kar dokaže s potrdilom.
4. Da je član, oziroma da se takoj vpiše v naše društvo.
5. Da ima veselje do letalstva, da bo po končanem tečaju delal v letalskih organizacijah, kar mora kandidat izjaviti preje pismeno.

Prijave se pošljejo letalskemu društvu »Čkalov« Celje, poštni predal 26 (pisarna v mestni osnovni šoli) najkasneje do 20. v mesecu za prihodnji mesec. Navedenega roka se je treba držati, kandidatom bo pravočasno javljeno, kdaj in kje se bo treba javiti za odhod v center.

V centru imajo tečajniki hrano in stanovanje zastoj. Letalsko društvo »Čkalov« Celje

Obvestilo

Člani Zveze borcev NOV, ki so bili sprejeti v okviru Mestnega odbora Zveze borcev NOV, ki so tam že tudi sprejeli značke, naj dvignejo legitimacije pri Mestnem odboru Zveze borcev NOV vsak dan od 15. do 19. ure

Legitimacija stane 10 din.
Mestni odbor Zveze borcev NOV Celje

IZLET NA BLEDO

Putnik Celje prireja v nedeljo dne 25. t. m. enodnevni izlet na Bled. Celoten aranžman s kosilom na Bledu znaša za člane sindikata 195 din.

V primeru zadostnih prijav bo vozil poseben vlak z odh. iz Celja ob 4. uri zjutraj ter z odh. iz postaje Bled-Jezero ob 22. uri. Opozarjamo članstvo na koncert s plesom na Bledu.

Prijave sprejemajo vse sindikalne podružnice in poslovalnica Putnika v Celju do vključno 18. t. m.

BIVSO SESTRO sprejem kot pomočnico za manjše gospodinjstvo v mestu. Gregorčičeva 7-1

DIREKCIJA KOMUNALNIH PODJETIJ MLO

CELJE

služi s svojimi podjetji dviganju družbene ravni in interesom blaginje delovnih množic

Naša naloga je:

**PRENAŠATI SADOVE TEHNIKE
IN NAPREDKA NA ŠIROKE
SLOJE DELOVNEGA LJUDSTVA**

NAŠ PLAN:

Plin v vsako hišo!
Razširitev in novogradnje vodovodov
Lokalne avtobusne proge
Kinofikacija
Novogradnje stanovanj
Novogradnje modernih cest in kanalizacijskih naprav

NAŠ INTERES: Da čimprej odstranimo razliko med središčem in periferijo mesta

Plinarna

Vodovod

Prevoznništvo

Kinopodjetja

Uprava stanovanjskih zgradb

Ekonomija

Podjetje za ceste in kanalizacijo

Javne naprave in javni nasadi

Odpad

